

Az igazi és a hamis evangélium – Zac Poonen

The True Gospel and The False by Zac Poonen

Forrás: <http://www.cfcindia.com/web/mainpages/articles.php?display=article06>

A keresztyéneket általában két csoportba osztják a következők szerint:

- „Származásuk” alapján: „Római katolikus” és „Protestáns”
- Gyülekezeti „rendszer” alapján: „Püspöki” és „Szabad egyházak”
- „Megtapasztalás” alapján: „Újjászületett” és „Névleges” keresztyének
- „Tanítás” alapján: „Evangéliumi” és „Liberális” (szabadelvű)
- „Nyelveken szólás” alapján: „Karizmatikus” és „Nem karizmatikus”
- „Foglalkozásuk” alapján: „Teljes-idejű -” és „Világi” (laikus) munkások

Másfajta kategorizálások is lehetnek, ezek közül azonban egy sem foglalkozik a probléma gyökerével, amiért az Úr eljött, hogy megoldást adjon.

Sokan tudják, hogy „Krisztus meghalt a bűneinkért” (1 Kor. 15.3), de sokan nem tudják, hogy a Biblia azt mondja: Krisztus azért is meghalt, hogy „*ezután ne maguknak éljenek, hanem annak (Krisztusnak), aki értük meghalt (és feltámadt)*” (2 Kor. 5.15)

A keresztyének kategorizálásának szellemibb módja a következő:

- „Akik maguknak élnek” és „Akik Krisztusért élnek”; vagy
- „Akik a maguk hasznát keresik” és „Akik Krisztus dolgait keresik”; vagy
- „Akik először a földi dolgokat keresik” és „Akik először Isten királyságát keresik”; vagy
- „Akik a pénzt - ” és „Akik Istent szeretik” (mindkettőt szeretni lehetetlen – Luk. 16.13)

Sosem hallottam, hogy ilyen kategorizálást használna valaki. Ez a kategorizálás a keresztyének belső életével foglalkozik és az Istennel való személyes kapcsolattal, szemben a korábban említett módszerekkel, amik a keresztyének életének külső részleteivel foglalkoznak. Ebben az utóbbi módszerben azonban az a lényeg, hogy a menny kategorizálja a keresztyéneket. És ez az egyetlen kategorizálás, ami számít! E szerint a módszer szerint mások nem kategorizálhatnak bennünket. Mindenkinek saját magát kell kategorizálni, mivel egyedül mi magunk ismerjük a belső indítékainkat és a vágyainkat. Még a feleségeink sem lehetnek tisztában vele, hogy kiért élünk.

Az Úr elsősorban nem azért jött, hogy az embereknek tanokat adjon, vagy gyülekezeti rendszer mintát, vagy nyelveken szólóvá tegyen bennünket, vagy megtapasztalásokat adjon nekünk!

Ő azért jött, hogy "megmentsen bennünket a bűneinkből". Azért jött, hogy a fejszét a fa gyökerére vesse. A bűn gyökere az, hogy önközpontúak vagyunk, a saját hasznunkat keressük és a saját akaratunkat cselekedjük. Ha nem engedjük meg az Úrnak, hogy gyökerestül kivágja ezt az életünkből, akkor csak külsőleg leszünk keresztyének. A Sátán azonban becsaphat bennünket, hogy azt képzeljük, egy magasabb osztályhoz tartozunk, mint a többi keresztyén: a tanításaink, a megtapasztalásaink vagy a gyülekezeti rendszerünk miatt!

A Sátánt nem érdekli, hogy helyes tanításaink, megtapasztalásaink és gyülekezeti rendszerünk van-e mindaddig, míg folyamatosan „magunknak élünk” (Ez csupán egy másik kifejezés a „bűnben élésre”!!). A keresztyénség ma tele van olyan keresztyénekkal, akik a maguk hasznát keresik és maguknak élnek, akik ennek ellenére meg vannak győződve, hogy Isten őket másokhoz viszonyítva jobb keresztyéneknek látja, a tanításbeli eltérések, a gyülekezeti rendszer vagy a „megtapasztalások” miatt. Ez mutatja, hogy a Sátán milyen óriási munkát végzett el a keresztyénség köreiben.

A János 6.38 azt mondta, hogy Jézus azért jött a mennyből a földre emberi alakban, hogy

- megtagadja a saját akarátát (amivel rendelkezett), és hogy
- cselekedje az Atyja akarátát. Ez által vált a példaképünké.

Jézus az egész földi élete – mind a 33♦ év - során megtagadta a saját akarátát és az Atya akarátát cselekedte. A tanítványainak világosan megmondta, hogy akik követni akarják Őt és a tanítványai akarnak lenni, azoknak ugyanezt az utat kell járni. Ő azért jött, hogy az életünkből a bűn gyökerét - "a saját akaratunk cselekvését" – eltávolítsa, hogy megszabadítson bennünket abból.

A tudomány területén az emberek tévesen gondolták évezredekken keresztül, hogy a föld az univerzum középpontja. Emberi szemmel nézve úgy látszott, mert a nap, a hold és a csillagok láthatóan minden 24 órában megkerülik a földet. Egy olyan ember, mint Kopernikusz – majdnem 500 évvel ezelőtt - összeszedte a bátorságát, hogy megkérdőjelezze ezt a népszerű elgondolást és rámutatott, hogy egy teljesen hamis elgondolás, hogy a föld lenne a naprendszer középpontja, nem beszélve az egész univerzumból. Bemutatta, hogy a föld úgy volt teremtve, hogy a nap legyen középpontban. Az emberek tudományos számításai és a következtetések rosszak voltak mindaddig, míg rossz volt a középpont. Amikor azonban az emberek felfedezték a helyes középpontot, attól fogva a számításaik és a következtetések helyesek lettek.

Hasonló a helyzet velünk, amikor azt gondoljuk, hogy rendben vannak a dolgok, ha „önközpontúak” vagyunk, ahelyett, hogy „Isten központúak” lennénk. A Biblia és Isten tökéletes akarátának megértése nélkül (a számításaink és a következtetéseink) rosszak lesznek. Ahogyan azonban az emberek több mint 5000 éven keresztül meg voltak győződve róla, hogy minden rendben van (ahogyan fent bemutattuk), mi is azt képzelhetjük, hogy minden rendben van velünk! De valójában 100%-ban rossz helyzetben vagyunk.

Ezt látunk ma sok „jó keresztyén” esetében. Olyan sok eltérő értelmezésük van ugyanarról a Bibliáról és mégis mindegyik meg van győződve, hogy egyedül az Ő elképzelése a helyes

és mindenki másé rossz. A többiekre azt mondják, hogy „megtévesztettek”. Miért van ez így? Mert egy rossz középponttal rendelkeznek.

Az ember úgy volt megteremtve, hogy Isten legyen a középpont és ne saját maga. És ha a keresztyéneknek rossz a középpontjuk, akkor az „evangéliumuk” is rossz. Alapvetően két evangélium létezik ma, amit hirdetnek: az egyik ember-központú, a másik pedig Isten-központú.

Az ember-központú evangélium megígéri az embereknek, hogy Isten mindent meg fog adni nekik, hogy kényelmes életük legyen a földön és ígér nekik egy helyet az életük végén a mennyben. Azt mondják az embereknek, hogy Jézus meg fogja bocsátani minden bűnüket, meggyógyítja minden betegségükből, megáldja és sikeressé teszi őket anyagilag, megoldja minden földi problémájukat, stb.

Az ilyen ember életében még mindig az ego marad a középpontban és Isten „forgolódik” körülötte, mint szolga, hogy megválaszolja minden imáját és megadjon neki mindent, amit csak akar! Neki csupán annyit kell tenni, hogy „higgyen” és „kérje az anyagi áldást a Jézus nevében”!

Ez egy hamis evangélium, mert nem beszél arról, hogy „bánják meg bűneiket és térjenek meg”. Keresztelő János, Jézus, Péter, Pál és minden apostol *mindenek előtt* azt hirdette, hogy „bánjátok meg bűneiteket és térjete meg”. Sajnálatos módon nem hirdetnek ma bűnbánatot még *mindenek után sem!!*

Az Isten-központú evangélium ellenben a „bűnök megbánására és a megtérésre” szólít fel bennünket. A „bűnük megbánása és a megtérés” a következőt jelenti:

Elfordulás az élet önközpontúságától, a saját akarat cselekvésétől, a magam választotta úton való járástól, a pénz szeretetétől, a világ szeretetétől és azoktól a dolgoktól, amik a világban vannak (a test és a szemek kívánsága és az élet kérkedése), és

Oda fordulás Istenhez, teljes szívvel szeretve Őt, az életünk középpontjává téve Őt és attól fogva az Ő akaratát cselekedve, stb.

A Jézus Krisztus kereszten történt halálában való hit csak akkor képes bűnbocsánatot adni egy ember bűneire, ha megbánta azokat és megtért azokból. Csak azt követően részesülhet a Szent Szellem felhatalmazó erejében, ha naponta megtagadja magát, hogy így egy Isten-központú életet élhessen. Jézus és az apostolok ezt az evangéliumot hirdették.

A hamis evangélium „széles ajtót” nyit, és „széles utat” készít (könnyű járni rajta, mert senkinek nem kell megtagadnia magát vagy abbahagyni saját haszna keresését). Milliók vesznek részt olyan összejöveteleken, ahol ilyen hamis „evangéliumot” hirdetnek. Sokan mennek be ezen a „széles kapun” és a széles úton járnak, azt képzelve, hogy az vezet az (örök)életre. Valójában azonban a pusztulásba vezet. Az ilyen evangéliumot hirdető evangélisták ennek ellenére örülnek, és emberek sokaságáról számolnak be, akik "felemelték a kezüket és döntöttek Krisztus mellett" az összejöveteleiken! De mindez félrevezetés. Jóllehet – az őszinteségük miatt - van néhány valóban hiteles megtért is az

ilyen összejöveteleken, sok "megtért" azonban - a valós állapotukban megtévesztve - „kétsherte inkább a gyehenna fiává” válik (Máté 23.15).

Az igazi evangélium ezzel szemben „szoros kaput” nyit és „keskeny utat” készít, mint azt Jézus Maga tette, de nem „szorosabbat” és „keskenyebbet” valamiféle „szuper-szellemi” kultuszt hozva létre, hanem éppen olyan méretűt, ahogyan azt Jézus tette. Kevesen vannak, akik megtalálják ezt az életre vezető utat. Nem sok ilyen evangéliumot hirdető evangélista beszámolóját ismerjük, és a statisztika sem lenyűgöző. Ez az evangélium azonban az Úr Jézushoz és a mennybe vezeti az embereket.

"Vigyázzatok, hogyan hallgatjátok ezeket, mert aki engedelmeskedik annak, amit hall, annak több világosság és megértés adatik; aki azonban nem, attól még az a világosság és megértés is elvétetik, amiről azt gondolta, hogy az övé."(Lukács 8.18 - más szavakkal)

Akinek van füle a hallásra, hallja meg!

„Copyright – Zac Poonen”

Fordította: Abonyi Sándor